

[Handelsministeren.]

kan genskabes, fordi den tekniske Udvikling har slaaet saa meget af det gamle i Stykker, at man ikke kan etablere det paa ny. Og hvorfor ikke være forudseende? Hvorfor ikke spejle efter det nye, der kommer, og tilrettelægge Situationen saaledes, at vi mindst skadegjorte kan gaa ind i det nye? Vi strides, fordi man ikke fra alle Sider vil erkende, at det nye er i Anmarch. Det, vi strides om, er i Virkeligheden dette, om man kunde klare sig paa den Maade, som Venstre foreslaar, eller man ikke kan klare sig. Jeg spørger: Kunde dansk Landbrug, kunde dansk Handel, kunde dansk Industri, kunde dansk Fiskeri, kunde overhovedet dansk Erhvervsliv klare sig i Dag under en liberal, en Frihandelsøkonomi? Nej. Haanden paa Hjertet, højtærede Ordførere for Venstre, det kunde vi ikke. Lad mig tage alene Landbruget til Analyse. Kunde dansk Landbrug leve under fri Import? Dansk Landbrug vilde intet Sted i Verden opnaa fri Eksport derved, at vi gav fri Import til Danmark. Det ved vi, det kan vi nok blive enige om. Og vilde England give os fri Eksport, hvis vi gav England fri Import? Vilde Tyskland gøre det? Nej. Den Eksport, vi skal opnaa, navnlig for vore Landbrugsvarer, kan kun opnaas ved Vareudveksling paa bestemte Aftaler; gennem den frie Vareudveksling opnaar vi intet.

Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtalte, at det, der er det rigtige fra Venstres Synspunkt, er, at alt, som man har Brug for i Handelsaftaler med Udlandet, skal være paa den bundne Liste. Det har det ærede Medlem Ret i; men det ærede Medlem kan ikke paa Forhaand vide noget som helst om dette, og derfor maa til at begynde med alt, som overhovedet kan komme i Betragtning ved Vareudveksling, være paa den bundne Liste, medens det, man ikke har Brug for til Vareudveksling, kan komme paa den frie Liste. Det er vi enige om — det er da godt, vi er enige om saa meget. Saa er Spørgsmaalet, om Udlandets Landbrugsvarer her kommer i Betragtning. Det ærede Medlem sagde, at de Konservatives Formand havde hævdet, at Landbrugsvarer ikke kunde komme i Betragtning, men maatte komme paa Fri-listen, men at denne Opfattelse var urigtig. Jeg kan imidlertid ikke se rettere, end at den ærede Præsident for Landbrugsraadet her tager fejl, og jeg vil nu spørge det ærede Medlem: Med hvilken handelspolitisk Begrundelse — for det er den eneste Begrundelse, man har — vil man forbyde

Indførsel af Smør, Flæsk, Fjerkræ o. s. v., af Landbrugsvarer overhovedet, men jeg nævner nu disse specielle Varer? Med hvilken handelspolitisk Begrundelse vil man forbyde Indførsel af disse Varer i Henhold til det Ændringsforslag, som Venstre har stillet? Meningen med det handelspolitiske er selvsagt den, at man siger til Udlandet: dersom I vil tillade vore Landbrugsvarer at komme ind i jeres Land, vil vi tillade jer at indføre de Industriprodukter, som I vil afsætte til os, eller Raavarer, eller hvad det nu kan være. Det er paa den Maade, det foregaar. Men aldrig vilde vi tilbyde Udlandet, at vi vilde modtage deres Landbrugsvarer til Gengæld for, at de modtager vore Landbrugsvarer. Det vil altsaa sige, at Landbrugsvarer, Smør og Flæsk, overhovedet ikke vilde komme i Betragtning ved Vareudvekslingen, og følgelig maatte efter Forslaget, handelspolitisk formaalsbestemt, som det er, disse Varer nødvendigvis komme frit ind her i Landet. Man havde ingen Lovhjemmel til at forbyde Indførsel af Smør og Flæsk. Man kan vedtage det paa særlige Love, bevares, det kan man gøre, men man kunde ikke efter det Ændringsforslag, Venstre har stillet, med handelspolitisk Begrundelse — og anden Begrundelse var der ikke — forbyde Indførsel af disse Varer, for de vilde aldrig komme i Betragtning som Vareudvekslingsvarer, aldrig!

Det ærede Medlem dvælede ved en Kompensationshistorie mellem Danmark og Italien — det drejede sig om Landbrugsvarer og Hatte —, der havde antaget en Form, som han ikke vilde bebrejde mig, for jeg havde jo Loven at holde mig til, men, sagde det ærede Medlem, Venstre er nu imod dette, vil ikke have Beskyttelse. Følgelig vil Venstre tillade en hvilken som helst Byttheandel — det gaar jeg da ud fra — med Industrivarer; naar man ikke vil have Beskyttelse, vil Venstre selvfølgelig tillade en hvilken som helst Byttheandel med Industrivarer for at komme af med Landbrugsvarer, og saa maa den danske Industri selvfølgelig kæmpe med Udlandet, medmindre man ligefrem vil forpligte sig til at tage Varen og faa den solgt her i Landet. Men nu er det altsaa, jeg har sagt og siger: Kan det tænkes, at man kan sælge danske Landbrugsvarer i Udlandet mod Indførsel af andre Landbrugsvarer? Nej, det kan det ikke, det har man ingen Interesse i, det vil Venstre jo heller ikke, og følgelig er der ingen handelspolitisk Mulighed for at spærre for Landbrugsvarer, Smør, Flæsk, Æg, Kød o. s. v. Og man kan da ikke — det var jo